

vil dette kunne ske med større Ensartethed og mere retfærdigt, efter at Lovbestemmelser, saadanne Selskaber vedrørende, ere givne".

Nu maa man da fornuftigvis derefter tro, at der i den Andelslov, som eventuelt vil blive forelagt fra den højtærede Regerings Side, staar noget om disse Forhold, altsaa om den yderligere Beskatning af Henlæggelser til Reserve- og Fornyelsesforhold, som paa en eller anden Maade vilde kunne komme i Strid med eller paa tværs af eller dog i alt Fald ikke paa langs med hele denne Historie. Man forbavses da, naar man ser Forslaget, som det foreligger fra Aktielovkommissionen, og gennemlæser Lovudkastet med Hensyn til Aktieselskaber, ved at se, at medens der i Aktielovens § 48 findes udførlige Regler, disse Forhold vedrørende, saa staar der netop — jeg maa maaske lige tillade mig at citere Bestemmelsen: „Af Reservefonden maa den Del, der hidrører fra de i første Stykke ommeldte pligtmæssige Henlæggelser, kun anvendes til Dækning af Underskud, som Aarsregnskabet udviser". I første Stykke staar: „Af det Nettooverskud, som Aarsregnskabet udviser, efter at muligt Underskud fra tidligere Aar er dækket, skulle mindst 10 pCt. henlægges til en Reservefond . . .". Det fremgaar altsaa heraf, at det er lovbefalet i selve Aktielovudkastet, at der pligtmæssig o: ifølge selve Loven skal henlægges 10 pCt. af Nettooverskuddet til en Reservefond. Nu er det, Kommissionen har foreslaaet, netop dette, at kun de Henlæggelser til Reservefonden, som ikke saaledes ere lovbefalede, skulle beskattes. Hvorledes kan saa Aktieloven paa nogen som helst mulig Maade komme til at gribe ind i denne Skattelov saaledes, at det er nødvendigt at afvente Aktieloven for at komme til at lovgive retfærdigt paa dette Punkt. Der er i saa Henseende allerede taget de nødvendige Kavteler, der er ikke nogen som helst begrebsmæssig Modsætning mellem de to Ting. Er der da for Andelslovens Vedkommende nogen saadan? Nej, thi medens Aktielovens § 47 har en tilsvarende Paragraf i Andelslovens § 19, saa har Aktielovens § 48 ingen tilsvarende Paragraf i Andelsloven, den mangler fuldstændig. Som Følge deraf er en Henviisning til, at det skulde være nødvendigt at vente paa disse Love, i Virkeligheden ganske hen i Vind og Vejr. Der er truffet saadanne Bestemmelser i Aktieloven, naar den kommer frem, at de passe paa det allernydeligste til den her foreliggende Skattelov. Den eneste Bestemmelse, der er i Aktieloven

om Reservefond, er saaledes, at den frier den lovbefalede Reservefond fra Skattepligten, og kun hvad de yderligere henlægge, yderligere reservere af deres Indtægter, vil altsaa herefter i Overensstemmelse med Kommissionsforslaget kunne blive Genstand for Indtægtsbeskatning. Det passer saa overordentlig nydeligt sammen, at det forekommer mig ligefrem at være en Skam at vente. Derfor er det besynderligt, at der staar: „Og dette maa sikkert indrømmes at gælde i endnu højere Grad, naar Talen er om Inddragning under Beskatning af Andelsforetagender, hvis Virksomhed er indskrænket til Medlemmernes Kredts". Thi for Andelsforetagenders Vedkommende findes der jo slet ingen Bestemmelser om Reservefond og følgelig ingen som helst Bestemmelse, som paa nogen som helst mulig Maade kan komme i Vejen i saa Henseende.

Der er dog en Ting, som synes at være et Argument: „Endelig skal man ogsaa i denne Forbindelse erindre om, at der for Tiden i en af Indenrigsministeriet nedsat Kommission forberedes nye Lovregler vedrørende Banker og Sparekasser". Det er rigtigt, af Hensyn til dette vil det efter min Mening være overordentlig formaalstjenligt, hvis man gik til at indføje Selskabsbeskatning i den Lov, som Kommissionen har foreslaaet, da foreløbig at undtage Banker og Sparekasser, indtil vi se de Regler, som vedkommende Kommission kommer til. Men for de almindelige Forbrugsforeninger og Andelselskabernes Vedkommende er der ingen som helst Grund til at vente. Det, som staar her, er i Virkeligheden ganske mystisk, man begriber ikke, hvad der i Virkeligheden har foresvævet Koncipisten af disse Ord. Det var da ogsaa yderst betegnende, at den højtærede Minister i Dag egentlig ikke anførte eller rekurrerede til denne Motivering, men sagde, at det var saa uhyre vanskeligt at hitte ud af, hvad det egentlig var, der skulde beskattes ved en Forbrugsforening. Jeg maa maaske i den Henseende have Lov til at give en Dessin. Jeg kan aldeles ikke indse, at der er nogen som helst Vanskelighed. Hvad er det, der skal beskattes ved en Forbrugsforening? Det er aldeles ikke Overskuddet, thi som den højtærede Minister fuldkommen træffende bemærkede, dette kan nogenlunde laves saadan og saadan. Man maa i det hele taget være klar paa, hvad der egentlig er det skattepligtige ved en Forbrugsforening. Hvad er en Forbrugsforening? En Forbrugs-